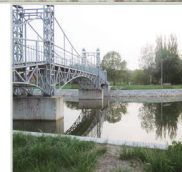

PÉTFÜRDŐI KRÓNIKA

A Pétfürdői Önkormányzat közéleti lapja

XV. évfolyam, 155. szám

2017. november 3.

A függetlenséghez vezető út

1996. május 19-én érvényes és eredményes népszavazáson döntöttek a pétiiek arról, hogy el akarnak szakadni Várpalotától. Majd 1997. október 1-jétől Göncz Árpád, a Magyar Köztársaság elnöke önálló településsé nyilvánította Pétfürdőt.

Húsz év telt el azóta. Történeti szempontból rövid, emberi léptékkal mérve hosszú idő. Az akkortájt születettek ma fiatal felnőttek. És bizony, az elszakadás zászlóvivői közül már jó néhányan nem lehetnek velünk. Akik itt élnek közöttünk, azok is mind meglett emberek.

A történelmi hűséghez hozzátartozik, hogy a pétiiek a XX. században nem ekkor próbálkoztak meg először a függetlenség kivívásával. 1943-44-ből egy olyan dokumentum őrződött meg, amely a *Pétfürdő köztesítésére* címet viseli. A tanulmányt a Nitrogénművek Rt. gyárvezetősége jegyezte. Ezeket a terveket keresztezte a második világháború tragikus végkifejlete.

A háború után folytatódott a küzdelem az önálló községgé válásért. 1947. március 28-án kelt az az irat, amelyben a Pétfürdőn működő két munkáspárt megírta a megyei alispánnak a nagyközséggé alakulás szándékát. Részletes és szakszerű indoklást is adtak. Várpalota képviselő-testülete 1947. április 20-án tárgyalta Pétfürdő elszakadásának ügyét, és elutasította azt. Arra a megállapításra jutottak, hogy az anyaközség a háború pusztításából eredő újjáépítést, a közérdekű és halasztást nem tűrő problémák megoldását saját erejéből képtelen megoldani.

De ekkor Magyarországon új éra vette kezdetét. 1951. október 21-én egy bel-

ügyminisztériumi rendeletnek köszönhetően Várpalota, Pétfürdő és Inota egy várossá lett. A Rákosi- majd a Kádárkorszakban a pétfürdői különválás gondolata lekerült a napirendről.

A rendszerváltozás, a pártállam leépülése, 1989 után az ország demokratikus átalakulása teremtette meg azt a politikai légkört és törvényi hátteret, amely lehetőséget adott az itt élőknek önállósulási törekvéseik ismételt kifejezésére.

1990 márciusában megalakult a Szövetség Pétfürdő Önkormányzatáért civil szervezet, amely aláírásgyűjtést kezdeményezett a népszavazás kiírásáért. Petíciójukhoz hozzáfűzték: „megjegyezni kívánjuk, hogy Pétfürdőnek Várpalotától való elválási szándéka mindenmű párttól, szervezettől független, kizárólag a lakók akaratát fejezi ki.” Várpalota utolsó tanácselnöke a népszavazás kezdeményezésére indult eljárást felfüggesztette. A Szövetség Pétfürdő Önkormányzatáért szervezet ekkor az Alkotmánybírósághoz fordult, amely 1990. szeptember 5-ei határozatában megállapította, alkotmányellenes volt Várpalota határozata.

Közben elkezdődött az önkormányzati választási kampány. 1990. szeptember 30-án és október 14-én két fordulóban megtartották Magyarországon az első szabad önkormányzati választásokat. Várpalota Város Önkormányzati Képviselő-testületébe péti képviselők is bejutottak. A kiépülő önkormányzati rendszerre nagy várakozással tekintett mindenki. Rövid időn belül kiderült azonban, hogy a részönkormányzatiság nem biztosítja Pétfürdőnek azt a gaz-

dasági mozgásteret, amelyre ennek az igencsak lepusztult infrastruktúrával rendelkező városrésznek szüksége lett volna. Pétfürdő ki akart törni a peremkerületi helyzetből!

Ezért 1994-ben újjá alakult a helyi érdekek érvényesüléséért küzdő csapat, akik nem tétlenkedtek. 1995. szeptember 12-én bejegyezte a bíróság a Szövetség Pétfürdő Önállóságáért elnevezésű civil szervezetet. Ezután rendkívüli gyorsasággal követték egymást az események. 1996 januárjában közvélemény-kutatást végeztek a pétiiek között. 1996. február 8-án már le is adták a népszavazás kiírásához szükséges mennyiségű aláírást Várpalota város jegyzőjének. Május 19-én pedig lezajlott a népszavazás.

A Szövetség Pétfürdő Önállóságáért civil szervezet tagjaiban és a hozzájuk csatlakozókban volt annyi erő, bátorság, szívósság, kitartás, jó értelemben vett fanatizmus, hogy végigvigyék, végigharcolják a történetet. A motiváltság és a belső kohézió mellett szerencsésükre, szerencsénkre egy önmagát demokratikusnak deklaráló országban, a rendszerváltozás utáni Magyarországon működhetek, amelynek államapparátusa, ha nem is túl lelkesen, végül mégis tudomásul vette, tiszteletben tartotta a népakaratot.

A népszavazás sikere, a függetlenség kivívása településünk életében egy olyan építkező, prosperáló időszakot indított el, amely ma is tart, és amelynek haszonélvezője mindenki, aki pétfürdőinek vallja magát.

A.K.

Az idei ünnepről

1997. október elsejével nyilvánította Pétfürdőt Göncz Árpád akkori köztársasági elnök önálló településsé. Mint minden évben, idén is megünnepeltük ezt a fontos és jeles eseményt, ám az előző évekhez képest kicsit másképp.

A délelőtt és a koradélután folyamán a 85 éves PMTE és a Pétfürdő Sportjáért Alapítvány közös szervezésében sakk- és tekeverseny, valamint a PMTE-Várpalotai Bányász öregfiúk labdarúgó-mérkőzése zajlott.

15 órától került sor az új fűtőmű felavatására. Majd a közösségi házban folytatódott az ünnepség. Az érkezőket az előcsarnokban a Várpalota-Pétfürdői Kertbarát Kör terménybemutatója fogadta. Az emeleten pedig *Az elválás és a függetlenség dokumentumai* című helytörténeti kiállítást tekinthették meg, amelyet Galambos István, a Nemzeti Emlékezet Bizottság Hivatalának tudományos kutatója nyitott meg. Itt a Horváth István Általános Iskola énekkara adta elő Pétfürdő Himnuszát, *Demjén Ferenc: Szállj, sólyom szárnyán* című dalát Cseresznyés Zsuzsanna tanárnő gitárkísérettel.

A színháztermi program kitüntetések átadásával kezdődött. Homonnay Jenő és Medve József a Pétfürdő Sportjáért Alapítvány kitüntetését vehette át. A Pétfürdőért díjat Pekker József kapta meg.

Horváth Éva polgármester beszéde után a *Pétfürdő és Várpalota elszakadásának története* című kisfilm levetítésére került sor, melyet a Pétfürdői Községi Televízió munkatársai készítettek.

Az ünnepi műsorban településünk művészeti csoportjai szerepeltek. Fellépett a Horváth István Általános Iskola 3. a és b osztálya, a Dance Action SE, az Eszterlanc Mazsorett Együttes, a Muskátli Táncegyüttes, valamint a Péti Férfikar.

A hagyományokhoz híven a függetlenség napi ünnepség a pétfürdői ligetben zárult. Ott Nagy Gáborné szavalata után

a Szent László Kórus a Vadrózsa Citera-zenekarral kiegészülve bakonyi népdalokat énekelt. Végül a FutaPét Egyesület tagjainak vezetésével megérkeztek a település különböző pontjairól indult fáklyás futók, akik Horváth Éva polgármesterrel és az elszakadást előkészítő bizottság tagjaival együtt meggyújtották a függetlenségünket jelképező hatalmas máglyát.

Pillanatfelvétel a sakkversenyről

Horváth Éva polgármester Bercsi Gábor ügyvezetővel avatta fel az új fűtőművet

A Várpalota-Pétfürdői Kertbarát Kör terménybemutatója most is szemet gyönyörködtetőre sikeredett

A Horváth István Általános Iskola énekkara Pétfürdő Himnuszát énekelte el

Galambos István tudományos kutató nyitotta meg...

...Az elválás és a függetlenség dokumentumai című kiállítást

A Pétfürdőért díjat idén Pekker József kapta (fotó: Pesthy Márton, Napló)

A függetlenség napi ünnepségen Pekker József vehette át a település legrangosabb kitüntetését, a Pétfürdőért díjat.

Az elismerés indoklása:

Pekker József Budapestről családjával együtt költözött Pétfürdőre a hetvenes évek végén, a település és a gyár történetének egyik meghatározó időszakában. 1978. október 2-ától dolgozott a Péti Nitrogénművek NPK üzemében mechanikai műszerként.

Pekker József már a kezdetek kezdetén is időt és energiát nem sajnálva szervezett, nyüzsgött a korszak adta közösségekben, sokszor a pártállami határokat feszegetve.

1988-ban, a palotai tv-t megelőzve, alapította meg társaival a Pétfürdői Közösségi Televíziót. Mind a mai napig legendásak karakteres, határozott, rámenős stúdióbeszélgetései. Számára nem léteztek tabuk, és ezért igencsak hálásak voltak az őszinte beszélgetésekre kiéhezett emberek. Akik abban az időben stúdiójának vendégei voltak alaposan felkészülve merték csak elfogadni a meghívást. Ettől az időszaktól kezdve Pétfürdő közéletének, közbeszédének alakító tényezőjévé vált Pekker József.

A rendszerváltás után közéleti feladatai is bővültek, 1990-től a Pétfürdői Részönkormányzat tagjává választották.

Nemcsak a péti tv alapítása, egy másik helyi legenda, a Szabadtéri büfé újrarendezése is nevéhez köthető. 1993-tól sokak délutáni, hétfégi

zarándokhelyévé vált a „Szabadtéri”, ahol jókat lehetett enni, inni és beszélgetni.

És ami ma már szintén történelem: az 1997. október 1-jéig, Pétfürdő függetlensége napjáig vezető folyamat egyik zászlóvivője, harcosa volt.

Pekker József legelejétől ott volt abban a csapatban, akik 1995-től, az SZPÖ megalakulásától kezdve végigtárgyalták, végigküzdötték az elszakadási folyamatot, amelynek két fontos eseménye igazolta vissza munkájukat. A település leválását előkészítő bizottság tagja volt.

1996. május 19-én arról kaptak visszajelzést az érvényes és eredményes népszavazás kapcsán, hogy a pétiiek többsége velük tart, el akar szakadni Várpalotától.

1997. október 1-jén pedig az bizonyosodott be, hogy a különböző minisztériumokban, hivatalokban is meggyőzően tudták bizonyítani, alátámasztani állításukat, miszerint a szétválás után Várpalota és Pétfürdő is működőképes marad.

Pekker József az első, 1997-ben választott péti képviselő-testület tagja lett, majd 1998-ban ismét bizalmat szavaztak neki. 2002-ig vett részt az önkormányzat munkájában az Oktatási, Kulturális és Sportbizottságban tevékenykedve.

2002-től új helyre, a közösségi házba költözött és az önkormányzat fenntartásába került Pétfürdői Közösségi Televízió munkatársa lett. Szinte lubicolt a régi-új szerepben. Mind a mai napig képes a legnagyobb tisztelettel megizzasztani beszélgetőpartnereit. A tévés feladatok mellett a közösségi ház munkatársaként sok-sok péti rendezvény, köztük az összes szabadtéri program, a Péti Nyár technikai lebonyolításáért, infrastruktúrájának megszervezéséért, működtetéséért volt felelős éveken át.

Megalapította többed magával, és több mint tíz éven át vezette a péti mozgássérültek egyesületét.

Felsorolni sem lehet, mennyi ügyet karolt fel, vitt végig, hány embernek segített így vagy úgy, az elmúlt évtizedekben. Pekker József ma már egy „intézmény” Pétfürdő életében. »»»

Homonnay Jenő méltatása:

Homonnay Jenő 1913-ban, 104 évvel ezelőtt született. Jenő bácsi 1936-ban matematika-fizika-kémia szakos tanárként végzett. Iskolái után rövid ideig különböző hivatalokban dolgozott. Majd 1937-ben Almásfüzitőn, egy amerikai tulajdonú olajipari cégnél helyezkedett el. Itt vészelte át a háborús bombázásokat. 1947-ig dolgozott e helyen, s kiváló gépész-, olaj-, emulzióolaj-gyártás szakemberré vált. Három év nyírbogdányi olajipari munka után Szönybe költöztek, ahol a kőolajfínomító főmérnöke lett. 1956. január 1-jén áthelyezték a Péti Kőolajipari Vállalathoz, ahol – miután a céget a szálhalombattai Dunai Kőolajipari Vállalathoz csatolták – 1971-től a gyáregység vezetője lett. Így került Jenő bácsi Pétfürdőre, s vált feleségével, Márti nénnel együtt közismert pétfürdői lakossá. Jenő bácsi, mindenki tanár ura, mindig is foglalkozott tanítványokkal, akiket angolból, németből, matematikából, fizikából és kémiából készített fel érettségire. Élete a folyamatos sportolás jegyében telt.

Gyöngyösön született, a Mátra lábánál korán megtanult síelni. Gyalog jártak fel a Kékesre „csúszni”, majd hazasétáltak. A síelés máig is az egyik kedvence olyannyira, hogy még az elmúlt években is feljárt Eplénybe. Fiaital korában szertornázott. Később jött a birkózás és a boks. Emellett mindig vonzódott a lovakhoz is.

Vizont már egy ideje nem lovagol, mert a felesége, Márti néni nem szerette. Ahogy tréfásan mondta – féltette, védte azt, aki a nagyobb nyugdíjat hozta a családba. De még mindig büszkén meséli Jenő bácsi, hogy a katonaságnál lovas tüzér volt. Nagy szerelmei még a vízi sportok. Ha állóvizet látott, vitorlázott, ha pedig folyóhoz jutott el, akkor a vadvízi evezést művelte.

A 70-es években a Svájcban tapasztaltak alapján hazaérve Jenő bácsi és társai üvegszövetből és kétkomponensű műgyantából csináltak maguknak szörföt, majd könyvből megtanulták, hogyan kell hullámlovagolni. Jenő bácsi 81 éves koráig űzte ezt a spor-

tot. Nyugdíj után hosszú évekig Balatonakarattyán, a vállalati üdülőben volt gondnok, s pusztán szórakozásból tanította az embereket vitorlázni. Még 100 éves korában is futott, úszott rendszeresen. Gyakran látjuk ma is nordic-walking-ozni, csónakázni a péti Ifjúsági-tavon, vagy éppen a fitnesspark eszközeit használni. Látjuk,

szeretettel csodáljuk és tiszteljük őt, a matuzsálemi kort megélt embert, a mi Jenő bácsinkat, akinek elhivatott, hosszú élete egybeforr a sporttal, a test folyamatos edzésével, karbantartásával, a test és a lélek kiegyensúlyozott harmóniájával. Életútja, sporttal való összefonódása legyen példa minden mai fiatal előtt!

A Pétfürdő Sportjáért Alapítvány két kitüntetettje Homonnay Jenő...
(fotó: Pesthy Márton)

Medve József méltatása:

Medve József 1955. szeptember 25-én született a Hajdú-Bihar megyei Hajdúnánáson. Általános iskolai tanulmányait Polgáron, a középiskolát 1970–74 között Debrecenben, az akkori Vegyipari szakközépiskolában végezte. Ezt követően felvételt nyert a Budapesti Műszaki Egyetem Vegyészmérnöki karára, ahol 1980-ban szerzett vegyészmérnöki diplomát.

Majd Pétfürdőn telepedett le.

Első, és ez idáig egyetlen munkahelye a Péti Nitrogénművek, a mai Nitrogénművek Zrt., ahol 1980. június 30-án volt az első munkanapja. Először technológus

volt, majd műszakfejlesztési előadó lett.

Hamar vezetői megbízást kapott. 1982. december 1-jétől a kísérleti IPA üzem vezetője lett. Folyamatosan képezte magát. 1986-ban vegyipari gazdasági mérnökként másoddiplomát szerzett a Budapesti Műszaki Egyetemen.

Ez utóbbi képzésének köszönhetően, a mérnöki feladatoknak fájó szívvel hátat fordított, és elfogadta az akkori munkaügyi osztály vezetésére való felkérést. A tanulást nem hagyta abba, előbb felsőfokú adótanácsadói, majd a Pécsi Tudományegyetemen munkajogi szakokleveles tanácsadói képzést szerzett.

»»»

...és Medve József volt (fotó: Pesthy Márton)

»»» 2001. október 1-je óta tölti be a Humán igazgatói munkakört.

Három saját és kettő nevelt gyermek boldog apukája. A család folyamatosan bővül, már négy unoka is van. 2011-től Várpalotán élnek társával és a még kiskorú Ádám gyermekével.

Pétfürdőre kerülése után a munka mellett csatlakozott a PMTE kosárlabda szakosztályához.

Alkata, testfelépítése lehetővé tette, hogy eredményesen segítse a csapatot a bajnokságokban. Ezzel egyidejűleg szakosztályi feladatokat is ellátott. Később az üzemi tekebajnokságoknak is aktív részvevője lett IPA nevű csapatával. Jellemző rá, hogy

akármelyik sportágat űzi, igyekszik azt maximális szinten csinálni. Ádám nevű fiát is a sport szeretetére nevelte már kiskorától kezdve.

Amikor az 1990-es években a Péti MTE mély válságba, csődhelyzetbe került, első megkeresésre csatlakozott a Pétfürdő Sportjáért Alapítvány alapítóinak sorába, a célért, a PMTE megmentéséért. Sikeres volt az együttműködés.

Hathatós segítségével kerültek a sportpályán levő építmények a Nitrogén tulajdonából a PMTE tulajdonába.

Tevékenységgel a pétfürdői

sportélet iránti támogatását azóta is évről évre bizonyítja, és reméljük ez még hosszú évekig így is marad.

Az október elsejei ünnepség az örömtűz meggyújtásával zárult

Részletek Horváth Éva polgármester köszöntőjéből:

Ma október 1-je 20. évfordulóját ünnepeljük, és huszonegyedszer gyűjtjük meg az örömtűzet, a máglyát kint a Peytu ligetben, amely gyönyörű hagyomány immáron Pétfürdőn. Szeretném megköszönni az elődöknek, akik elkezdték 1989-90-ben a leválásért való összefogást. Azoknak, akik segítettek végig, és Pétfürdő lakosságának is, hogy eljuthattunk 1996. május 19-ig, illetve 1997. október 1-jéig.

Volt egy olyan gondolatom, hogy a 20 éves évforduló alkalmából illene már a tényeket összefoglaló beszámolót tartanom, de amikor megpróbáltam ezt összeállítani, elszőnyedtem. Ha belekezdenék, egész éjszaka itt ülhetnék. Ezért csak néhány dolgot emelnék ki, köszönetet mondva a mindenkori képviselő-testületeknek, akik 1997 novembere óta Pétfürdőn dolgoznak.

Sok mindent lehet mondani a pétfürdői képviselő-testületekről, de higgyék el, hogy mindig az ország egyik legjobb képviselő-testülete volt az a testület, ami itt, Pétfürdőn működött. Az, hogy a helyi televízió nézői előtt hajlandók fölállalni a véleményüket és a vitáikat, ez tiszteletet és megbecsülést érdemel. Így legalább látszik, nem csak néhány bölintásból áll egy-egy napirendi pont, egy-egy ülés végigtárgyalása.

Én ma a fejlődésről szeretnék beszélni. Arról a fejlődésről, ami nem volt rögtön látványos. Itt megint ki kell mondanom, hogy tiszteletet érdemelnek a képviselők azért is, mert bölcsen támogatták anno, hogy ne csilli-villi

szökökutakkal és díszterekkel kezdjük Pétfürdőn a munkát, hogy elkábítsuk a lakosságot, bizonygatva, mi mennyi mindent csinálunk. Hanem azoknak a rendbetételével, kialakításával kezdünk, amik a föld alatt vannak.

Amikor minden elkészült, ami nem látványos, de szükséges volt, akkor lehetett ráépítkezni. Így fejeztük be az ivóvíz-, a csatornaépítési, és az elmaradt szennyvíz-beruházásokat, az

Horváth Éva polgármester

útépítéseket és most már a járdaépítéseknek is talán a végére érünk.

A föld alatti nagy beruházások mellett azért elkészült az orvosi rendelő, a bölcsőde, a ravatalozó, a Szent István park. A strand építésének lehetőségét

is megteremtettük a forrásfoglalással, és most már felcsillanhat valamilyen módon a sporttelep, a sportpálya továbbfejlesztésének lehetősége is. Azt hiszem, a testület jól gondolkozott az elmúlt évtizedekben, és ehhez következetesen mindig tartotta magát. Meg kell, hogy mondjam, ebben igazán nem is volt nagy vita a képviselők között.

Néhány adat arról, hogy hol kezdtük, és hol tartunk. Az 1998-as költségvetésünk végösszege 470 millió volt. Akkor a költségvetés bevételeinek jelentős része az iparvállalatok adójából és az állami támogatásból tevődött össze. Most 2 milliárd a költségvetésünk. Ez nem jelenti azt, hogy ennyivel gazdagabbak vagyunk, hanem, hogy ennyivel változtak a pénzügyi viszonyok (infláció, stb...). Ez a 2 milliárdos költségvetési végösszeg a vállalkozások adójából és a lakosság néminemű hozzájárulásából adódik össze. Ebből gazdálkodunk. Állami támogatások Pétfürdő esetében ma már nincsenek. A magyar államnak netó 250 millió forintot fizetünk be...

Az elmúlt 20 évben 12-13 milliárd forintnyi beruházást valósítottunk meg Pétfürdőn... Ebbe az összegbe nincs beleszámolva a japán hitelkeret visszafizetése. Pedig mi a saját 50%-os részünket visszafizettük, ha hiszik, ha nem. Nincs benne a távhő-rendszer felhasználói hőközpontjának 200 milliós beruházása, amit a Pétkomm végeztetett el.

»»» Nincsen benne a panelprogramok és a lakossági energetikai felújítások támogatása sem, valamint nem számoltam bele a PMTE-nek a műfüves pálya megépítésére és a tekepálya felújítására átdott pénzüsséget sem.

Tehát én úgy gondolom, hogy azt a pénzt, amiből gazdálkodhattunk éveken keresztül, jól használtuk fel. A célunk az volt, hogy fejlesszük ezt a települést...

És még egy nagy számot mondok: a megépített utak hossza, ami az összes

önkormányzati utat érinti 19,7 km, a járdák hossza ugyanennyi.

Ezek az adatok önmagukért beszélnek. Én azt hiszem, hogy a 20 évvel ezelőtti, illetve a 21 évvel ezelőtti lakossági döntés, és a 20 évvel ezelőtti köztársasági elnöki döntés helyes volt. Tudjuk csinálni. Nagyon kevés segítséget igénybe véve meg tudtunk állni a saját lábunkon, mert ezeket a beruházásokat szinte mind saját erőből valósítottuk meg.

Örülünk ennek a 20 évnek, az eredményeinknek, és kívánjuk azt, hogy a

továbbiakban is így tudjon fejlődni Pétfürdő, a lakosság és a civil szervezetektől kapott támogatással, szimpátiával, politikamentesen.

Pétfürdő Pétfürdő-párti legyen! A nagy politikát hagyjuk a tárgyalótermen kívül, az más dolog. Itt Pétfürdőn Pétfürdőről kell beszélni. Gratulálok Pétfürdő lakosságának, köszönöm a segítségüket, és kívánom, hogy a mai estét kellemesen töltsék, s mivel tudom, hogy hoztak egy-egy hasáb fát sokan, este a máglyát majd közösen fogjuk meggyújtani.

20 év mögöttünk, 20 év előttünk

20 esztendeje kezdődött az új életünk. Ennek a 20 esztendőnek természetesen van egy amolyan hősiesség, szép oldala, amelyet senki sem vitathat el. Hiszen az önállóvá válás és az azt megelőző küzdelmes időszak önmagában is egy ragyogó érték mindannyiunk számára.

Csodálatos élmény lehetett közvetlen közelről megélni azokat a hónapokat és az utolsó napokat, amikor végre megtörtént a csoda. Éppen úgy, mint amikor gyermek érkezik a családba. A fiatal szülők csurig vannak izgalommal, bizonyítási vágygal és tettrekészséggel.

Az elmúlt esztendők során rengeteg szép és szerethető eredmény született, ahogy számos hiba is. Elsősorban olyan jellegű hibákra gondolok, mint amelyeket a szülők az első gyermek születése és nevelése során elkövetnek, melyeket a tapasztalatlanságukból eredő tökéletlenségüknek tudunk be. Az eredmények és a sikerek felsorolásával most külön nem pepecselek, hiszen mindenki látja és mindenki ismeri azokat. S így a részletes hibalistát sem kívánom felsorolni, mert így részéről nem lenne tisztességes.

Azonban egyet mégis szeretnék bővebben kifejteni, amely tulajdonképpen a kiindulópontja mindennek. A gyermeknevelés hasonlatánál maradván, egy 20 éves ember már csupán bizonyos értelemben véve gyermek, így mára Pétfürdő jócskán nagykorú lett. A mögöttünk hagyott 20 esztendő során megtanult önállóan járni és enni, cipőt kötni, fésülni, egyedül öltözködni, tisztálkodni és vásárolni.

Ezek mind szép eredmények, de érzésem szerint kevés. Mi – mint szülők – a 20 év alatt nem döntöttük el – közösen vele –, hogy mi lesz belőle, ha felnőtt, csak hagytuk, hogy növekedjen. Ha kinőtte a cipőjét, kapott egy másikat, ha éhes volt, elétettük, ha moziba akart menni, akkor kapott rá zsebpénzt. A nevelési hiányosságunk abban mutatkozik meg, hogy most, mire nagykorúvá vált, sem tudjuk, merre kellene terelgetni, hogy a következő 20 esztendőben a még mindig megtalálásra váró helyét és szerepét elfoglalhassa, s később azt tökéletesíthesse.

Elmaradt a jövőre vonatkozó tervek közös megalkotása. Ha az ember nyitott szemmel jár, akkor könnyedén észreveszi, hogy más települések micsoda erőfeszítést tesznek annak érdekében, hogy önmagukat meghatározzák, és izgatottan a világ elé tartsák, bemutatva a produkciót. Virágos város, egyetemi város, sportváros, kultúra fővárosa... de ezt teszik kisebb települések, községek és falvak is. Mint például az ország legszebb faluja, a leg egészségesebb falu, a bor és a kultúra faluja, a fazekasok faluja, Európa kulturális faluja, a legvirágosabb magyar falu... stb.

Természetesen belátom, hogy olykor akad más egyéb lényeges teendő, amit azonnal meg kell oldani és fontosabb annál, hogy leüljünk a gyerekekkel az asztalhoz és a jövőjéről társalogjunk. Ám képviselőként és apaként is óriási hibának tartom, ha a jövőről soha nem esik szó. 20 év pedig elég nagy időtávlat ahhoz, hogy erre a kiemelten fontos

teendőre időt szakítsunk. Pétfürdő vonatkozásában ez nem történt meg.

Településünk jövőjének, jövőképének megfogalmazása az origója, kiindulópontja mindennek. Még a jelen bizonyos területei is függenek ettől. Ma ugyanis nem tudjuk, hogy milyen Pétfürdőn szeretnénk élni, 10-20 vagy éppen 50 esztendő múlva. Milyen képességekkel rendelkező települést szánunk a gyermekeinknek, az unokáinknak? Soha nem esik szó arról, hogy mi lenne az ideális lélekszám Pétfürdőn. Holott önmagában ez az egyetlen felvetés is rengeteg további kérdést hoz elő. Ahogy arról sem beszélünk soha, hogy nyitott, kapcsolatokot kereső és ápoló, vendégváró, avagy bezárkózó település legyünk-e, aki békésen, csendben elvan magában. Milyen ajánlatunk van az itt élő sok-sok fiatalnak a maradásuk érdekében a munka, sport, kikapcsolódás, otthonteremtés, egészségügy területein?

Száz és száz kérdés vár megválaszolásra. Ezt a jó értelemben vett vitát le kell folytatnunk, legyen az bármekkora munka, és tartson bármilyen hosszú ideig. A végül megfogalmazott célhoz vezető utat meg kell tudnunk határozni, és végig kell mennünk rajta.

Azok válnak egészséges szellemiségű, sikeres és boldog felnőttekké, akikkel ilyen értelemben is törődnek a szülők, s akikkel alkalmanként megvitathatták a saját elképzeléseiket, hogy mire felnőtté válnak, lélekben is felkészülten állhassanak a felnőtté válás kapujában.

Ezzel adósok vagyunk.

Dombi Norbert
önkormányzati képviselő

Október végi tiszta lángok

Az 1956-os forradalom és szabadságharc 61. évfordulója alkalmából rendezett megemlékezést Pétfürdő Nagyközség Önkormányzata, valamint a Pétfürdői Községi Ház és Könyvtár.

A közösen elénekelt Himnusz után Nagy Zsolt önkormányzati képviselő mondott ünnepi beszédet. Majd a Horváth István Általános Iskola 8. osztályos tanulói adták elő gondolatébresztő műsorukat, melyet Cseresznyés Zsuzsanna, Kucséra Károlyné Kovács Szilva és Szabó Csaba állított össze.

Az iskolások műsora

A viharos idő ellenére is szép számmal összegyűlt emlékezők az ünnepség

végén megkoszorúzták az '56-os emlékkövet.

Nagy Zsolt önkormányzati képviselő ünnepi beszéde:

Az emlékezés kötelesség. Az örökösök örök felelőssége. Mert a történelem természete ilyen: örökséget hagy, felelősséget rak a késői nemzedékek vállára. Ahogy Tamási Áron írja 1956-ról: „*a kehely, amelyben magyarok vércseppjei szentelik meg az élető italt, a világot arra inti, hogy nagyobb gonddal és tisztább lélekkel őrkdjék az emberi lét méltósága fölött.*” Az ünnep tehát nem más, mint a múltunk által ránk ruházott felelősség vállalása.

Tisztelt Ünneplő Közönség! Tisztelt Emlékezők!

Nagy tisztelettel köszöntöm Önöket, akik elfogadták a meghívásunkat, hogy 1956 forradalmára és szabadságharcára emlékezzünk. Azért jöttünk ma össze, mert tudjuk, 1956 soha el nem évülő felelősséget rakott a vállunkra: nekünk, a szabad Magyarország polgárainak nagyobb gonddal és tisztább lélekkel kell őrkdnünk nemzeti létünk méltósága fölött.

Forradalomról megemlékezni 61 évvel később igencsak nehéz: ennyi idő alatt elhalványul, átalakul az emlékezet, ráakódik a közbeeső múlt hordaléka, a változó idő, a jelen, az átalakulás minden indulati terhe. Ennyi idő múltán a történeteket, a lázas napok valóságát elfedi az egymást követő „megemlékezések” pora: félek, magam is az ünnepi formások – az „ezentúl minden másképpen volt” nyugét venném magamra, ha most annak a történelemformáló tizenkét napnak a légkörét próbálnám felidézni:

ötvenhat véres pátosza felidézhetetlen, minden nagy szó, minden rikító jelző csak fakítja a valóságot, ahelyett, hogy felidézne. Amit akkor élt át Magyarország, soha többé át nem éljük, az indulat, ami akkor volt hiteles és valóságos, ma már – ha idézzük – alig több, mint színpadi díszlet. Akkor – ha nem is gondolták végig a forradalmárok – pontosan érezték, minek lettek a részesei, s a pillanat nagysága súgta meg, mikor mi a teendőjük.

Nagy Zsolt

Nem véletlenül mondják: emberemlékezet óta mindig is a halottak tisztelete volt a jelen és a jövő alapja. Mert ez a tisztelet megtiltja az örökségük önkényes kezelését, arra kényszeríti az élőket, hogy az örökül hagyók által jóváhagyott célokat kövessék.

Mi, késői magyarok, tudjuk – mert megtanított bennünket a történelem arra –, hogy mit jelent ennek az örökségnek az önkényes kezelése, tudjuk hová vezet az előttünk járók által jóváhagyott célok feladása.

Több mint három évtized kellett ahhoz, hogy az 1956-ban vérrel és verítékkal kivívott szabadságot 1990-ben visszazerezzük. És végre megszabaduljunk a tékozlók bűnétől: az árulásukkal behívott szovjet csapatoktól, az idegen megszállástól. Valóban, több mint három évtized kellett ahhoz, hogy ott folytassuk, ahol 1956 októberének végén álltunk: a szabad, független és reményteli jövő kapujában.

Sokakban még mindig él a félelem a múlttól és a jövőtől. Mint ahogy mindezekkel együtt él a közös cél, a remény, a vállalkozó kedv, az összefogás lényege is. De sokunkban csalódás, testetlen gyűlölet is.

Tisztelt Emlékezők!

Bizonyára Önök is elgondolkodtak már azon, hogy mitől annyira különleges 1956 forradalma? Mi teszi megkülönböztethetővé minden más eseménytől?

Nos, mindenekelőtt az, hogy azokban az októberi napokban a jelent hirtelen maga alá temette a jövő, a mánál fontosabb lett a holnap. Így, hatvanegy esztendő távlatából is látszik, hogy a diktatúrával együtt megdőlt az a mindenkin elhatalmasodó érzés is, amit az elnyomó rendszer tulajdonságaként George Orwell találóan így fogalmazott meg:

»»»

»»» „a történelem nyugópontra jutott. Már csak az örök jelen létezik, amelyben a pártnak mindig igaza van”.

1956 októberének napjaiban valóban ki-mozdítottuk a diktatúra egy helyben ketyegő óráját. Kizökkentettük az idő járását az örök jelen állapotából. De miért is annyira fontos ezt kihangsúlyoznunk?

Azért, mert a diktatúra örök jelenében a hatalom önmagukat mindenhatónak gondoló birtokosai az idő uraiként viselkedtek: mint ahogy Orwell híres regényében – az 1984-ben – kézben tartották a jelent, igény szerint átírták a múltat, és így – gondolták ők – megszerezték a jövőt is. Mindent megengedtek maguknak és könnyelműen nem számoltak a következményekkel. Úgy a politikai gyilkosságok, mint a GULAG poklának, az ÁVÓ pincebörtöneinek, a padlás-lesöpéréseknek a következményeivel.

Jól jellemzi ezt annak a fiúnak a története is, aki 1954-ben vette át a börtönben halálra kínzott édesapja személyes tárgyait. A szükséges aláírások után föltette azt az egyszerű kérdést a mellette álló pribéknek, hogy megtudhatná-e, miért volt az édesapja az ÁVH fogja? A pribék lekezelően csak annyit mondott: „Ami itt történt, azt maga soha nem fogja megtudni!”

De tévedett. Igen, a kommunizmus Időurai tévedtek.

1956 októberében kizökkent az idő a diktatúra örök jelen állapotából: bebizonyosodott, mert bizonyítottuk, hogy nincs következmények nélküli világ. A tettekkel el kell számolni. Ezért túlzás nélkül kimondhatjuk: aligha van a közelmúltunknak olyan darabja, amelyet annyira átítatott volna a felelősség tudata, érzése, mint '56 eseményeit, történéseit.

Nem véletlen, hogy a forradalmat az első perctől kezdve becsmérő, majd vérbe fojtó és sárba tipró hatalom éppen ezt a felelősségérzetet vitatta a lehangosabban. Vitatta, amikor „megtévesztett és félvezetett fiatalokról” beszélt a rádió hullámhosszain a forradalom első napjaiban, és hazudta, amikor „huligánoknak”, „vérengző csöcseléknek”, „hétpróbás fasiszta gazembereknek” nevezte a szabadságharcban résztvevőket. Ezzel szemben az igazság az, hogy a jövő visszaszerzésével együtt a tettek következményeivel számoló világ is beköszöntött.

Elég csak arra gondolnunk, hogy a forradalom alatt szinte valamennyi budapesti felkelőcsoport „különleges osztaga” azért

járta a főváros utcáit, hogy összegyűjtse, és később bíróság elé állítsa a Rákosi-rendszer fő vétkeseinek tartott államvédelmistákat és pártfunkcionáriusokat. Csak a Maros utcában – tudjuk – összesen százötven foglyot őriztek, köztük olyan jelentős személyeket, mint Marosán György vagy a későbbi megtorlások három nyomozója. Önbíráskodásra mégsem került sor. Sőt! Az egyik ÁVH-s így emlékezik vissza fogya tartásának napjaira: „Behozták a vacsorát, sült húst, kenyeret meg teát. Nem akartuk elfogadni, akkor belekóstoltak, hogy nincs megmérgezve, megehetjük nyugodtan.”

„Nem voltak a magyar népnek sérelmei? Vagy nem érezte őket?” – kérdezhetjük Németh László szavaival. A választ pedig szintén ő adja meg: „nem olvastuk a francia forradalom történetét. Nem tudtuk, hogy ilyenkor gyilkolni illik”.

Hiszen – anélkül, hogy újrakezdenénk a fogalmi vitát arról, hogy 1956 forradalom volt-e vagy sem – fontos tudnunk, hogy 1956 a forradalom fő jellemzőjével nem rendelkezik. Ugyanis a szakirodalom szerint a forradalom lényegéhez tartozik a terror. A forradalmárok egyenlővé válnak vele, elválaszthatatlanok tőle, hiszen úgy hiszik, csakis a terror hozhatja majd egyszer létre a polgárok köztársaságát, teremtheti meg az új embert. Vagy, ahogy a forradalmár kiskatéját megvalósító szovjet szakirodalom írja: az igazi forradalmár minden kapcsolatot megszakít a közreaddal, az egész civilizált világgal, minden törvénnyel, illemmel, a világ társadalmi szokásaival és erkölcsi szabályaival. Mindennek könyörtelen ellensége, és csak azért él ebben a világban, hogy biztosan elpusztíthassa.

Ennek alapján 1956 tehát nem forradalom volt. Ugyanis hiányzott belőle az in-

tézményesített terror, a pesti forradalmárok pedig nemhogy nem szakítottak a civilizációval, a törvénnyel, az erkölccsel, hanem éppen ellenkezőleg: visszaállították azt, a kommunista civilizálatlanság, törvénytelenség, erkölcstelenség után.

1956 októberében nagyon sok embernek kellett egész életére kiható döntést hoznia. Volt, akinek ez a döntés később az életébe került, másoknak hosszú börtönöveket vagy több évtizednyi emigrációt jelentett. A fegyveres erők és testületek tagjainak talán még nehezebb volt a döntés: sokan közülük olyan helyzetbe kényszerültek, hogy választaniuk kellett az ország alkotmányára letett esküjük, előjáróik parancsa és saját személyes meggyőződésük között. Ma elsősorban azok emléke előtt tisztelgünk, akik azért áldozták fel karrierjüket, szabadságukat, sőt életüket is, hogy megte-remtsenek egy szabad, független, demokratikus Magyarországot. Nem rajtuk múlt, hogy akkor, 1956-ban ez nem sikerülhetett. Mégis hatalmas részük volt abban, hogy ma, 2017-ben egy ilyen országban élhetünk.

Tisztelt Ünneplő Közönség!

Túlzás nélkül kimondhatjuk: aligha van a közelmúltunknak olyan darabja, amelyet annyira átítatott volna a felelősség tudata, érzése, mint '56 eseményeit, történéseit. Ezt az örökséget hagyta ránk, késői magyarokra 1956: soha ne higgyük el azt, hogy van következmények nélküli világ. Soha ne adjuk meg magunkat annak a nyomasztó érzésnek, hogy csak az örök jelen létezik, amelyben a pártnak mindig igaza van.

Sokszor hallottuk már: „a történelem ismétli önmagát”.

És én szeretném azt hinni, hogy ezúttal nem fogja...

**JÁTÉKOS ANGOL TANFOLYAM INDUL
A PÉTFÜRDŐI
KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁRBAN!!!**

VÁRJUK 1. ÉS 2. OSZTÁLYOS TANULÓK JELENTKEZÉSÉT.

**Play,
Learn
and
Grow...
Together!**

**AZ ÉNEKES, DALOS, VERSES, MONDÓKÁS
FOGLALKOZÁSOK IDŐTARTAMA 45 PERC.**

JELENTKEZNI LEHET SZEMÉLYESEN
A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN,
VAGY A 476-891-ES TELEFONSZÁM 1-ES MELLÉKÉN
LAKATOS-ÉZSIÁS ANITÁNÁL
ILLETVE A KOZOSSEGIHAZ.PETFURDO@GMAIL.COM E-MAILCÍMEN.

85 éves a Péti Férfikar!

Október 7-én nagyszabású koncerten ünnepelte településünk egyik legpatinásabb, legtekintélyesebb művészeti egyesülete, a Péti Férfikar 85. születésnapját, amelyre meghívást kapott a Sepsiszent-

györgyi Magyar FérfiDalárda, a Napfény Női Kar, a Siófoki Férfi Dalkör, valamint a Várpalotai Bányász Kórus. A vidám és megemlékező pillanatok-

ban is bővelkedő, igazi zenei élményt nyújtó hangverseny képes-beszámolója következik.

Az ünnepség előtt a Péti Férfikar és a Sepsiszentgyörgyi Magyar FérfiDalárda tagjai együtt emlékeztek meg elhunyt dalostársaikról, és megkoszorúzták az emléküket őrző kopjafát.

A születésnap hangversenyén a Péti Férfikar mellett...

... fellépett a Napfény Női Kar ,...

A koncertet Somogyi László, a férfikar elnöke nyitotta meg,...

...majd Horváth Éva polgármester köszöntője hangzott el.

...a Sepsiszentgyörgyi Magyar FérfiDalárda,...

...a Várpalotai Bányász Kórus ,... »»»

Ajándékok átadására is sor került.
Kocsisné Vörösházi Villó a Napfény Női Kar,...

»»»

...és a Siófoki Férfi Dalkör.

... Fazakas Géza az erdélyiek,...

...Pintér László a siófokiak,...

...Mellár Titusz a várapalotai énekkar,...

...Angeli Katalin pedig a közösségi ház minden munkatársa nevében
mondta el jókívánságait.

A koncert záróakkordjaként a kórusok együtt adták elő...

...Maros Rudolf: Háros felől című művét.

Nem csak a 20 éveseké a világ!

Pétfürdő Nagyközség Önkormányzata, valamint a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár a szépkorúakat köszöntötte október 5-én.

Beszédet *Gelencsér István*, a Humán bizottság tagjai mondtak. Majd *Udvarhelyi Boglárka* operaénekesnő és *Kautzky Armand* színművész *Álom, álmom, édes álmom* című zenés-irodalmi műsorát nézhették meg az ünnepeltek.

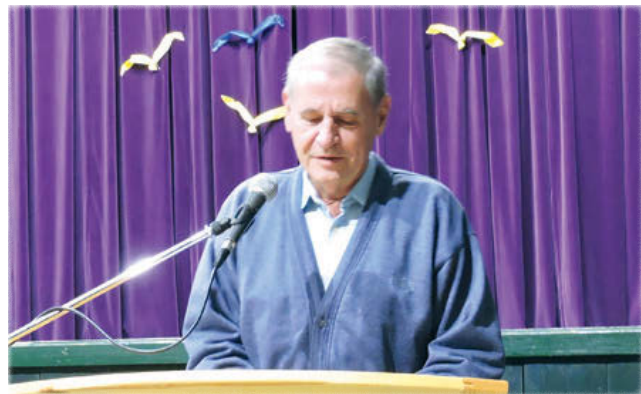
Udvarhelyi Boglárka, Kautzky Armand és a táncosok

Részletek Gelencsér István köszöntőjéből:

Tisztelt Ünnepeltek! Dédi, nagymama, nagypapa, mami, papi, nagyanyó, nagyapó, öreganyám, öregapám, öreg, vén szatyor, vén trotyli, és a többi...

Kérem szépen, ezeket csak azért mondtam el, mert az idős kor megtisztelésére nemzedékenként természetesen más és más szavak használatosak, arról nem is beszélve, hogy ez azt is jelzi, milyen gyönyörű, árnyalataiban gazdag a mi magyar nyelvünk, amelyet én mindig el szoktam mondani...

Kedves Sorstársaim!

Azért mondtam, hogy kedves sorstársaim, mert, ahogy végignézek a sorokon, látom, a többséggel szinte egykorúak vagyunk. Ezért szeretnék engedélyt kérni, hogy a következőkben tegező viszonyban beszéljek...

Akik itt ültök, azért emlékeztek még ugye arra, hogy amikor aktív korúak voltunk, akkor hányszor jutott eszünkbe, és mint Damoklész kardja lebegett a fejük fölött, lesz-e munkahelyünk, el tudjuk-e látni a gyerekeinket, és az akkori apáink és akkori anyáink hasonlóképpen gondolkodtak, és kis túlzással hasonló félelemben voltak azért, hogy nekünk és az ő

unokáinknak tudnak-e segíteni, és miben tudnak segíteni? És ez nem kizárólag anyagi kérdés volt...

Mi az öregkor? Hol kezdődik? Ki mennyire érzi magát idősnek? Elfoglaltsággal, önmegvalósítással, az elmaradt élmények pótlásával telik-e el, vagy pedig a tespedtség, az életuntság, a begubózás hatalmasodik el rajtunk? Ha ez utóbbi történik, akkor igen

rossz öregkorunk lesz...

A mi korosztályunk egyfajta kohéziós erőt képvisel a családban és a mikroközösségekben, akár egy adott településen is. Nincs ez másképpen Pétfürdőn sem...

A saját családjunk, közösségünk, településünk meghatározó tényezői vagyunk, amellyel élni kell, de nem

szabad visszaélnünk. Tudni kell azt is, hogy az időskor nem érdem, hanem állapot! És ezt az állapotot valamilyen formában ki-kik a maga szintjén már kiérdemelte, évtizedeken keresztül, és ezt tisztességgel ki is kell használni.

Mit értek alatta? Például: az országunk 2 millió 680 ezer idős korú nyugdíjossal rendelkezik, és ez a 2 millió 680 ezer ember politikai tényező, és mindig a választások időszakában politikai tényező.

2-3 dolgot kell még egyfajta köszöntőként elmondanom, mert nem tagadhatom meg magamat, 24 éves szakmai múltamat. Az a kérésem, hogy vigyázatok magatokra és egymásra. Hiszen

mindenhol, újságban, a média bármilyen területén, az írott és elektronikus sajtóban azt olvasni, azt látni, azt hallani, hogy idős embereket megtevesztettek, átvertek, elcsaltak tőlük ezt, azt, amazt, bármilyen kis értéket, de az az érték, amitől ők elesnek, az a számukra a legnagyobb.

Ezért azt fogom szorgalmazni, hogy településünkön épüljön ki egy olyan egészségügyi, személyi, vagyoni riasztórendszer, ami igazándiból nem kerül sok költségbe, de elsősorban szubjektív biztonságérzetet ad a beteg, idős, egyedülálló nyugdíjasoknak.

Pétfürdő van olyan fontos település az itt élők számára, hogy a nyugdíjas klubok szervezésében és ajánlások gyűjtésével minden évben megválasszuk a község nagymamáját és nagypapáját. Tudjátok miért fontos ez? Mert inspiratív, személyeskedés nélküli elismertséget ad, közmegebecsülést növel, és a jövőre tekintettel pedig akár még iránymutatást is nyújthat...

Végezetül jó egészséget, szép családi életet, vidámságot, jó kedvet kívánok mindannyiunknak, nemcsak ma, hanem az életünk minden napján!

Őszi levél a könyvtárból

Mozgalmasan teltek a szeptemberi-októberi hetek nálunk a könyvtárban. Örömmel osztom meg önökkel kedves olvasóink könyvtári rendezvényeink, alkalmaink tapasztalatait.

Berg Judit a gyerekek között

Szeptemberben indultak a könyvtári foglalkozások, az alsó tagozatos gyerekek látogattak el hozzánk. Minden osztály 3 alkalommal volt vendégünk. Aktívan, okosan, komolyan, viccesen, zajosan, csendesen, babzsákon zizegve, izgalmasan, remélem sosem unalmasan, telt minden alkalom.

Megismerkedhettek a gyerekek a könyvtári renddel, a könyvek helyével a polcon, ők maguk pakolhatták helyükre az elkóborolt, rendetlen mesekönyveket. Raktunk össze összekeveredett közmondásokat, színezték ABC-t – mindenki itt hagyta a „névjegyt”, kiszínezett betűjét a könyvtár falán. Vetítettünk diafilmeket, beszélgettünk, kézműveskedtünk, készült könyvjelző, gesztenyemano.

Számomra is élmény volt, köszönöm a tanító nénik támogatását, hogy partner volt az iskolavezetés az első perctől kezdve, hisz fontos célt tűztünk, tűztem ki. Szeretném, ha a gyerekek örömmel, érdeklődéssel, kíváncsisággal, bizalommal jönnének be hozzánk, hogy mindenkinek találhassunk kedvenc könyvet, mesét. Nem könnyű, de értékes út, köszönöm a szülők segítségét is, hisz sokan sétáltak vissza a délelőtti könyvtári foglalkozások után délután szüleikkel, és iratkoztak be könyvtárunkba.

Visszavárunk mindenkit, a könyvtári foglalkozások folytatódnak majd.

Készültünk az Országos Könyvtári Napok programsorozatára október első hetében, mely idén a víz jegyében, a *Csak tiszta forrásból* jelszóval került meghirdetésre.

Nagy izgalommal vártuk október 4-ét, ezen a délutánon *Berg Judit* írónőt láttuk vendégül. Közel 100 gyermek és kísérőik beszélgethettek Judit nénivel meséiről, történetei születéséről, gyermekeiről, a hisztiről, varázslatról és hogy még mi mindenről, megtekinthetik majd a péti tv-ben.

A Könyves Vasárnap délelőttjén jó hangulatban telt az idő, a kézműves sarkokban készültek csipeszállatkák: polip, teknős, hal, béka és tengeri csikó, benépesült a papírákváriumunk, az elmaradhatatlan diafilmvetítés is élmény volt. Legtöbbeknek azonban talán a könyvjelzőkereső játék tetszett a legjobban. Bevallom, élvezetes volt elrejtetni a könyvekben a könyv-

Könyves Vasárnap

Könyveit dedikálta, kedves üzeneteit megtalálhatják a könyvtári könyveiben.

Többen éltek a megbocsátás hetében, a lejárt határidejű könyvek késedelmi díjfizetés nélküli visszahozatalával, kérnénk ezúton is mindenkit, hozzák vissza a lejárt határidejű könyveket, hisz más is keresheti, kölcsönöznék azokat, vagy kérem, hosszabbítsanak – erre van lehetőség telefonon, e-mailben is. Sokan iratkoztak be október 8-án, vagy újították meg tagságukat ingyenesen a Könyves Vasárnapon.

jelzőket, megírni a kis üzeneteket a könyvjelzőkhöz vezető úttal és figyelni a keresőkalandozat. Minden résztvevő megérdemelten falatozhatta be csokijutalmát.

A könyvtári kalandozás folytatódik, várunk mindenkit szeretettel könyvtárunkban.

Borbélyné Schenek Szilvia
könyvtáros

Felhívás

Szeretném, ha a pétfürdői fogyatékkal élők érdekképviselője, összefogása eredményesebb lenne az elkövetkező időszakban. Ezért arra kérem sorstársaimat és mindazokat, akik szívesen vennének részt egy *Fogyatékkal élők fórumának* megszervezésében, egy hosszútávon is működőképes csoport megalakításában, jelentkezzenek. Telefonszámom: 06-70/204-6182.

Terveim között szerepel többek között annak felmérése (a hivatalos szervek segítségével, a személyiségi jogok tiszteletben tartásával), hogy hány fogyatékkal élő ember van Pétfürdőn, mire lenne szükségük.

Szeretném, ha a községünkben is lehetne a munkaképes fogyatékos emberek számára álláslehetőségeket biztosítani.

Szükség lenne arra, hogy a kormányzat illetékeseivel, az önkormányzattal és a különböző alapítványokkal, civil szervezetekkel is szorosra fűzzük a kapcsolatot.

Szeretném, ha közösen programokat, sportolási lehetőségeket is szerveznénk.

Várom tette kész sorstársaim és minden jó szándékú pétfürdői ember jelentkezését!

Pencz Gyula
pétfürdői lakos
Tel.: 06-70/204-6182

Legyünk résen!

A Pétfürdői Községi Ház és Könyvtár 2017-ben is megszervezte a Szépkorúak Szabadegyeteme című sorozatát településünk nyugdíjasainak. Májusban Győri Piroska, a Veszprémi Kistérségi Többcélú Társulás Egyesített Szociális Intézmény vezetője tartott előadást arról, hogyan is kell aktívan élni a nyugdíj után.

Júniusban Eckhardt Gábor Liszt-díjas zongoraművész, a Liszt Ferenc Zeneművészeti Egyetem docense tartott renghagyó zenetörténeti előadást a Kodály-év alkalmából a zeneszerző munkásságáról. Szeptemberben pedig Bartók Judit rendőrszázados, bűnmegelőzési főelőadó volt vendégünk, aki előadása mellett ebben a cikkben is tolmácsolja a Várpalotai Rendőrkapitányság tanácsait, ajánlásait a szépkorúak áldozattá válásának megelőzésére.

Az idősek elsősorban vagyon elleni bűncselekmények, ezen belül pedig elsősorban lopások (trükkös, besurranásos, betöréses lopások, zsebtolvajlás) továbbá csalások és rablások áldozatává válnak. Az időskorúak és egyedülállók sérelmére elkövetett bűncselekmények esetén az elkövetők gyakran az e csoportba sorolt személyek segítőkészségét, hiszékenységét használják ki ahhoz, hogy lakásukba, házukba különböző trükkökkel bejussanak, és onnan elsősorban készpénzt, ékszert tulajdonítsanak el.

Az elkövetők a legkülönbözőbb indokokkal szólítják meg az idős embereket, elterelik figyelmüket a bűncselekmények elkövetése érdekében.

A leggyakrabban előforduló trükkök:

- gázár-támogatást, vagy nyugdíj-kiegészítést hozott;
- más hivatalos jellegre hivatkozik (gáz- vagy áramszolgáltató, vöröskeresztes, önkormányzati dolgozó);
- szomszéd részére hozott csomag átvétele értékkieménylítésével;
- vásárlás (vásáru, építési anyag, tollpárna, stb.) vagy éppen értékesítés (ruhaneműk, gyógyászati segédeszközök, edények, stb.) ürügyével;
- pénzt szeretnének felváltani;
- mosdóba szeretne menni;
- rosszulre hivatkozik;
- vizet kér;

- szeretet-szolgálattól csomagot, szociális-segélyt hoztak;
- szemétszállítás túlfizetése miatt pénzt hoztak;
- kerti munka elvégzésének ürügyével;
- a sértett hozzátartozójától pénzt, tűzfát, stb. hoztak.

Annak érdekében, hogy önnel ne történjen meg, hogy becsapják, hogy szabálysértés, vagy bűncselekmény áldozatává váljon, kérjük, fogadja meg az alábbi tanácsokat:

- Ne nyisson ajtót, kaput idegennek, ismeretlen személynek!
- Ajtaját lássa el biztonsági zárral, szereltesen fel biztonsági láncot!
- Ne bízson meg ismeretlenben, még akkor sem, ha kedvesnek és jó modorúnak tűnik!
- Ne hagyja nyitva a kapuját, házat, lakásának ajtaját, még akkor sem, ha az udvarban vagy a kertben tartózkodik, mert bárki észrevétlenül is bemehet!
- Ne hagyja a kapujának, házának, lakásának kulcsát a lábtörő, virágcserep alatt és egyéb helyeken! Ha elmegy otthonról, inkább vigye magával!
- Ne engedjen be a házaló árusokat!

– Ha hivatalos ügyben érkező, vagy szolgáltatóra hivatkozó személy keresi fel személyesen, kérje el igazolványát!

– Ne vegye elő megtakarított pénzét idegenek jelenlétében, mert kifigyelhetik, hogy hol tartja, és valamilyen trükkel eltulajdoníthatják öntől! Lehetőség szerint ne tartsa egy helyen a megtakarított pénzét, hanem kisebb összegeket helyezzen el a lakás különböző részein!

– Folyamatosan tartson kapcsolatot a „közelében” élővel, valamint a postással, polgárőrrel, orvossal, szociális gondozóval! Lehetőség szerint állapotodjanak meg abban az előbb felsorolt személyekkel, hogy hetente vagy havonta mely időpontokban látogatják meg önt!

– Az ablakokon lévő redőnyt azon helyiségekben, amelyeket nem használnak, napközben húzza fel, ezzel is azt a látszatot keltve, hogy a lakás valamennyi helyiségét lakják.

– Lehetőség szerint az előkertet művelje, mert az elhanyagolt kert látványa is arra enged következtetni, hogy a ház tulajdonosa egyedül élő, gyenge fizikumú, beteg ember, aki segítségre szorul, ezáltal védtelenné és célponttá válhat!

– Nyugdíjfolyósítás időszakában – ha lehetősége van rá – kérje meg valamelyik családtagját vagy a családgondozót, hogy legyen jelen az átvételkor, illetve a pénz biztonságba helyezésekor!

Amennyiben mégis bűncselekmény áldozatává válna, kérjük, azonnal értesítse a Rendőrséget a 107-es illetve a 112-es segélyhívó számon.

Bartók Judit
rendőrszázados

Pszichiátriai szerek viselkedési problémákra?

Ha gyermeke „tanulási problémára” vagy „viselkedési rendellenesség” miatt pszichiátriai szereket szed, és úgy érzi, hogy a gyermek állapota semmit sem változott vagy rosszabbodott emiatt, keresse az Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítványt. Az alapítványtól ingyenes tájékoztató kiadvány is kérhető a hiperaktivitás témájában. Cím: 1461 Budapest, Pf.: 182.

Telefon: 06 (1) 342-6355, 06-70-330-5384

E-mail: info@cchr.hu

Weboldal: www.emberijogok.hu

Minden információt bizalmasan kezelünk!

Jótekonysági gála

Kedves Olvasó!

Mindannyiunknak ezer meg ezer kívánsága van nap mint nap. Leginkább hozzátartozóink és a magunk sorsa felől, egészségünkről, gazdagságról. Kívántunk-e már annyi pénzt, hogy ne kelljen dolgozni? Álmodtunk-e nagy, messzi helyekről, amit a saját szemünkkel látnánk, no, nem azért, mert nem hisszük létezését? Persze abba már tényleg nem gondolunk bele, ha megnyernék a lottó ötöst, valóban képesek lennének-e letenni kaszát-kapát, és élni boldogan, míg meg nem halunk? Hallom a válaszokat, hogy igen!

Szerintem a többségnek ez nem menne.

Az értékek, amiket szüleink adtak át, továbbra is működnének bennünk. Lenne utazás, jobb kocsis, stb. Sőt! Első helyen a családunk megsegítése szerepelne. Ad-

nánk a gyermekünknek, unokáinknak. Támogatnánk őket, hiszen a segítség vágya mindnyájunkban ott van. Biztos vagyok benne, hogy többségünkben – leginkább az idősebb korosztályban – élnek olyan emlékek, amikor a család valamilyen okból nehéz és kilátástalan helyzetbe került. Amikor lehetetlennek tűnt akár egy szelet kenyeret is tenni az asztalra, vagy a betegnek gyógyszert venni. Amikor az anyagi kiszolgáltatottság olyan mértékű tehetlenséget szült, hogy a lelki fájdalom erősebb volt bármilyen testi sajnásnál.

Pedig csak egy kicsi kellett volna a szívünk elégedettségéhez, testi sajnásunk múlásához, lelkünk vigasztalásához. „...a mindennapi kenyerünket add meg nekünk ma...” hangzik az imádságban is.

Tudom, hogy az értékek, amit otthon-

ról kaptunk, a segítség, a megértés, mások meghallgatása továbbra is mozgatórugója lenne napjainknak, és nem tudnánk úgy elmenni egy gyermek vagy egy idős személy mellett, hogy legalább a mindennapi kenyerét ne adnánk meg. Hiszen ha családjukban rendeztek a körülmények, képesek vagyunk könnyebben másokon is segíteni. Aki ad, az kap is. Az önzetlen adás érzelmileg feltölti az adakozót, örül, amikor örömet lát.

A 2017. november 11-én tartandó Jótekonysági Gála bevételével olyan krízishelyzetbe került pétfürdői emberek szeretnénk segíteni, akik életében a hirtelen betolakodó gondok szűkebb napokat hoznak. Olyanokon, ahol azonnal kell a segítség, hogy legyen meg a mindennapi kenyerük.

Papp Alexandra
intézményvezető
Gondozási Központ

1. PÉTFÜRDŐI JÓTEKONYSÁGI GÁLA

A PÉTFÜRDŐI GONDOZÁSI KÖZPONT,
VALAMINT A PÉTFÜRDŐI KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁR
SZERVEZÉSÉBEN A KRÍZISHELYZETBEN LÉVŐ
PÉTFÜRDŐI CSALÁDOK TÁMOGATÁSÁRA

2017. NOVEMBER 11., SZOMBAT 16 ÓRA

HELYE: PÉTFÜRDŐI KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁR
8105 PÉTFÜRDŐ, HŐSÖK TERE 5.

SZTÁRVENDÉG:
MILLER ZOLTÁN

FELLÉPŐK:

BALOGH PANNA-FAZEKAS LEVENTE
(BONITA TÁNCSCSOPORT)

DANCE ACTION SE

ESZTERLÁNC MAZSORETT EGYÜTTES

LAKATOS-ÉZSIÁS ANITA

LŐRINCZ MÁTÉ

BELÉPŐJEGYEK ÉS TÁMOGATÓI JEGYEK ELŐVÉTELLEN

KAPHATÓK A GONDOZÁSI KÖZPONTBAN

ÉS A KÖZÖSSÉGI HÁZ KÖNYVTÁRÁBAN.

ÁRA: MINIMUM 500 FT.

SEGÍTSÜNK EGYÜTT!

Beszámoló

a Péti Nyugdíjas Klub életéről...

Július 8-án kirándulást szerveztünk Felcsútra. Útközben megálltunk az első magyar óceán-átrepülő emlékhelyénél. A felcsúti kirándulást a tájháznál kezdtük, majd a református és a katolikus templomnál folytattuk. Sétánk a Pancsó Arénához vezetett, amit csak kívülről láttunk, mivel nem lehetett bemenni. A napocska nagyon melegen süttött, ezért ellátogattunk egy bisztróba, ahol fagyit és hideg sört fogyasztottunk, kinek mihez volt kedve. Ezután a híres kisvasúttal elmentünk az alcsútdobozi arborétumhoz, aminek a megtekintését sajnos egy kiadós zápor elmosta.

Innen már elindultunk hazafelé, de természetesen útközben megálltunk Zámolyon a híres „Pedro kocsmájánál”, ahol finom vacsora, kézműves sör és zene várt bennünket. Miután mindenki kitáncolta magát, kellemesen elfáradva elindultunk haza.

Augusztus 11–14. között egy kiránduláson vettünk részt Sopronban a Muskátli Néptánc Együttes évek alatt megnyert utalványait felhasználva.

»»»

»»» A részt vevő 50 ember egy fantasztikus hosszú hétvégét töltött együtt egy ifjúsági táborban, ami emlékeztetett bennünket a fiatalságunkra (6-8 ágyas szobák, közös fürdő).

Megérkezésünk után délután kirándultunk Sopronba. Itt már majdnem mindenki járt, és csak úgy jöttek elő a régi emlékek. Természetesen meglátogattuk a „Gyógygödör” nevű vendéglátó egységet, ahol finom soproni bort fogyasztottunk. A nap ismerkedési esttel folytatódott, ahol összebarátkozott a tábor kb. 140 lakója, természetesen zene mellett.

Szombaton ismét kirándulás következett: délelőtt Hegyköre utaztunk, ahol, akinek kedve volt fürödhetett, aki nem fürdött, az pedig sétálhatott a faluban, meglátogathatta a pálinkafőzdet, a csipkemúzeumot. Délután egy órától megtekintettük a fertői kastélyt, majd rövid szabadprogram után indultunk vissza Hegyköre, ahol ismét volt lehetőség fürdésre. A táborba való visszaérkezés után elkezdődött a készülődés az esti fellépésre, ahol a csoportok bemutatták tudásukat. A Muskátli Néptánc Csoport egy fergeteges hangulatú „bolond esküvőt” adott elő, ami nagy sikert aratott. A nézőkkel együtt végigtáncolták.

Vasárnap Bécsbe kirándultunk. Itt

Közös tánc a Szent István téren

megnéztük többek között a schönbrunni kastélyt és parkját. Innen Bécs belvárosába mentünk, ahol megtekintettük a Hofburgot, a Szent István székesegyházat, a rózsakertet, a városházát, és sétáltunk a belvárosban. Lehetőség volt vásárolni a híres Manner csokoládéból, ezzel szinte mindenki élt is, hogy vigyünk haza az unokáknak egy kis ajándékot. A bécsi városnézés alatt a kitartó és lelkes csoport 23 465 lépést tett meg,

ami kb. 10 kilométernek felel meg. Nem csoda, hogy kissé elfáradva értünk vissza a táborba. Egy kis pihenés után került sor a záróbulira, ahol nagyon jót mulattunk.

Hétfőn elindultunk haza. Útközben megálltunk Noszlopon a Lucullus fogadónál, ahol egy különteremben kulturált körülmények között finom ebédet fogyasztottunk el.

Úgy gondolom, hogy erről a kirándulásról mindenki nagyon jó élményekkel ért haza, és várja a következő közös programot.

A nyári szünet után az első klubgyűlésünk szeptember 7-én volt az Albert pihenőnél, ahol tagjaink főztek. Bár az idő borús, esős volt, amire megfőtt a pörkölt, az idő is derűs lett, érdemes volt kivárni, amíg elkészül. Ezután természetesen jó hangulatban telt a délután.

Szeptember 21-én rendeztük meg az „Életet az Éveknek” Nyugdíjas Szövetség Veszprém megyei szervezete megyei tekeversenyét a péti tekepályán. *Czigler Sándor* megyei vezetőségi tag és sportfe-

A soproni kirándulók

dobjával, a Berhida Néptánc Együttes, a Muskátli Néptánc Csoport, népviseletbe, és magyar ruhába öltözött asszonyok, pónibusz, traktor, a kertbarátkör kis traktora szőlővel. Az asszonyok saját sütésű pogácsával és a klubtagok boráival kínálták a megjelent érdeklődőket.

Az állomások, mint mindig: a Szent István tér, a Diófa vendéglő, a piros tér, a Templom tér, a Szabadtéri büfé és a közösségi ház voltak. Minden állomáson műsort adtak Attila harcosai, a Dance Action, a Berhida Néptánc Együttes, a Muskátli Néptánc Együttes és *Kocsán István* harmonikás. A felvonulás után a bál is remekül sikerült, minden résztvevő jól érezte magát.

A felvonulás és bál támogatásáért köszönetet mondunk az önkormányzat Humán Bizottságának, a Pétfürdői Községi Ház és Könyvtárnak, a Diófa vendéglőnek, a Végh borozónak, az Arditti pékségnek, a Rafi sörözőnek, a Szabadtéri büfének. Külön köszönjük a polgármester asszonynak, hogy végig velünk tartott a felvonuláson. És köszönet minden péti lakosnak is, akik együtt voltak velünk ezen a hangulatos, tartalmas, vidám szép délutánon.

A Muskátli Néptánc Csoport szeptemberben a péti szüreti felvonuláson kívül részt vett még a Mátyás borozó által szervezett várapalotai felsővárosi szüreti felvonuláson, valamint a berhidai szüreti felvonuláson is. Mindebből látható, hogy a Péti Nyugdíjas Klub tagjai és az érdeklődők egy igazán mozgalmas időszakon vannak túl.

Borbándi Ambrusné
elnök
Péti Nyugdíjas Klub

Hírek, közlemények, programok

ÖKONAP PÉTFÜRDŐN

A PÉTFÜRDŐI KÖZÖSSÉGI HÁZ ÉS KÖNYVTÁR
2017. NOVEMBER 18-ÁN,
SZOMBATON 15 ÓRÁTÓL
RENDEZI MEG
ÖKONAPJÁT
A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN.

PROGRAM:
TE HOGYAN ÓVOD A KÖRNYEZETET? -
CÍMŰ RAJZPÁLYÁZAT KIÁLLÍTÁSÁNAK MEGNYITÓJA

**BÉLAMŰHELY
SOUND ART
KONCERTJE**

KI A LEGÖKO-SABB?
- ÜGYESSÉGI ÉS SZELLEMI ÖKO-FELADATOK AJÁNDÉKOKÉRT

ÖKO-BABRA
- KÉZMŰVES FOGLALKOZÁSOK ÉS JÁTÉKOK

ÖKO BÜFÉ
- KECSKESAJTOK,
- KÜLÖNBÖZŐ GYÓGYNÖVÉNYES KÉSZÍTMÉNYEK,
- BIOLEKVÁROK,
- MÉZKÜLÖNLEGESSÉGEK KÓSTOLÁSA ÉS VÁSÁRA

A BELÉPÉS DÍJTALAN! MINDENKIT SZERETETTEL VÁRUNK!

Mikulás Bál a „Panelkuckó” Alapítvány szervezésében

Helye: Vegyész Rendezvényterem, Pétfürdő

Ideje: 2017. december 2. 19 óra

Zenél: Kalmár Janika.

Belépő ára vacsorával: 3.500 Ft. Jegyek a „Panelkuckó” Napköziotthonos Óvodában kaphatók (Pétfürdő, Liszt F. u. 17.)

Sérelmek a pszichiátrián

Ha családtagja, barátja, ismerőse, hozzátartozója jogait megsértették a pszichiátrián, jelezze panaszát az alábbi elérhetőségeken. Alapítványunk több mint 20 éve biztosít ingyenes jogsegélyszolgálatot azok számára, akiket sérelem ért a pszichiátriai kezelésük során.

Állampolgári Bizottság az Emberi Jogokért Alapítvány

Cím: 1461 Budapest, Pf.: 182., Telefon: 06-(1)/342-6355, 06-70/330-5384, E-mail: panasz@cchr.hu,

Weboldal: www.emberijogok.hu

Minden információt bizalmasan kezelünk!

Rendőrségi telefonszámok

Közvetlen veszély esetén:
112 segélyhívó szám

Általános probléma, tájékoztatás céljából hívható telefonszámok:

KMB csoportvezető: 06 30 467 14 57
körzeti megbízott: 06 30 600 46 08

A „Panelkuckó” Napköziotthonos Óvoda 2017. december 27-étől 2018. január 1-jéig tart zárva.

Az utolsó nyitvatartási nap: 2017. december 22., péntek.

Nyitás: 2018. január 2-án.

...

A bölcsőde 2017. december 22-étől 2018. január 1-jéig tart zárva.

Az utolsó nyitvatartási nap: 2017. december 21., csütörtök.

Nyitás: 2018. január 2-án.

KEZDŐ ANGOL NYELVTANFOLYAM INDUL A KÖZÖSSÉGI HÁZBAN!

A Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtár
angol nyelvtanfolyamot hirdet teljesen kezdők számára.

Tervezett időpont: heti egy alkalommal

A tanfolyam megfelelő létszámú jelentkező esetén indul.

Az érdeklődőket és tanulni vágyókat szeretettel várjuk!

Jelentkezni személyesen a Pétfürdői Közösségi Ház és Könyvtárban,
vagy a kozosseghaz.petfurdo@gmail.com e-mailcímen,
illetve a 476-891-es telefonszám 1-es mellékén Lakatos-Ézsiás Anitánál lehet.